

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 23. studenog 2011.

[\[Video\]](#)

Draga braćo i sestre,

još su u meni živi utisci s nedavnog apostolskog putovanja u Benin, na kojem se danas želim zadržati. Iz srca mi sama od sebe navire zahvala Gospodinu: u svojoj providnosti, on je htio da se vratim u Afriku po drugi put kao Petrov nasljednik, u prigodi petstote obljetnice početka evangelizacije Benina te da potpišem i službeno predam afričkim crkvenim zajednicama posinodsku apostolsku pobudnicu *Africae munus*. U tom važnom dokumentu, nakon razmišljanja o analizama i prijedlozima koji su proizašli s Druge posebne biskupske sinode za Afriku, održane u Vatikanu u listopadu 2009., ponudio sam neke smjernice za pastoralno djelovanje na velikom afričkom kontinentu. Istodobno sam htio zahvaliti i pomoliti se na grobu slavnog sina Benina i Afrike i velikog čovjeka Crkve, nezaboravnog kardinala Bernardina Gantina, čiji je časni spomen živ više nego ikad u njegovoj zemlji, koja ga smatra ocem domovine, kao i na njegovom kontinentu.

Želim danas ponovno uputiti svoju najiskreniju zahvalu svima koji su pridonijeli ostvarenju tog mog putovanja. Prije svega sam veoma zahvalan gospodinu Predsjedniku Republike, koji mi je s velikom ljubaznošću uputio srdačni pozdrav u svoje ime i u ime čitave zemlje; zatim nadbiskupu Cotonoua i ostaloj časnoj braći u episkopatu, koji su me srdačno primili. Zahvaljujem, usto, svećenicima, redovnicima i redovnicama, đakonima, vjeroučiteljima i bezbrojnoj braći i sestrama, koji su me s tolikom vjerom i toplinom pratili tijekom tih milosnih dana. Zajedno smo doživjeli dirljivo iskustvo vjere i obnovljenog susreta sa Isusom Kristom živim, u ozračju 150. obljetnice evangelizacije Benina.

Položio sam plodove Druge posebne biskupske sinode za Afriku pod noge Presvetoj Djevici, koju se u Beninu osobito časti u bazilici Bezgrešnog Začeca u Ouidahu. Po Marijinu uzoru, Crkva u Africi je prihvatila Radosnu vijest evanđelja i privela mnoge narode vjeri. Sada su afričke kršćanske zajednice – kako što to ističu tema Sinode i geslo moga apostolskog putovanja – pozvane obnoviti se u vjeri da bi sve više bile u službi pomirenja, pravde i mira. One su pozvane pomiriti se unutar samih sebe da bi postale radosna oruđa Božjeg milosrđa, svaka donoseći vlastita duhovna i materijalna bogatstva u ispunjenju zajedničke zadaće. Taj duh pomirenja je nužan, naravno, također na civilnom planu i treba jedno otvaranje nadi koja mora oživjeti također društveno-politički i ekonomski život kontinenta, kao što sam to istaknuo u susretu s predstavnicima političkih institucija, Diplomatskog zbora kao i predstavnicima religijâ. Tom sam prigodom stavio naglasak na nadi koja mora nadahnjivati kontinent na njegovu putu, ističući žarku želju za slobodom i pravdom koja, osobito ovih posljednjih mjeseci, pokreće srca brojnih afričkih naroda. Istaknuo sam potom nužnost izgrađivanja društva u kojem će odnosi među različitim narodima i religijama karakterizirati dijalog i sklad. Pozvao sam sve da budu istinski širitelji nade u svakoj stvarnosti i u svim ambijentima.

Kršćani su ljudi nade koji ne mogu biti ravnodušni prema svojoj braći i sestrama: podsjetio sam na tu istinu također bezbrojno mnoštvo okupljeno na nedjeljnom euharistijskom slavlju na Stadionu prijateljstva u Cotonou. Bio je to izvanredan trenutak molitve i slavlja u kojem su sudjelovale na tisuće vjernika iz Benina i drugih afričkih zemalja, od najstarijih do najmlađih: bilo je to čudesno svjedočanstvo kako vjera uspijeva ujediniti naraštaje i znade odgovoriti na izazove s kojima se susreću ljudi svih životnih dobi.

Tijekom tog dirljivog i svečanog slavlja, predao sam predsjednicima biskupskih konferencija Afrike posinodsku apostolsku pobudnicu *Africae munus* – koju sam dan ranije potpisao u Ouidahu – upućenu biskupima, svećenicima, redovnicima i redovnicama, vjeroučiteljima i laicima čitavog afričkog kontinenta. Povjeravajući im plodove Druge posebne biskupske sinode za Afriku zatražio sam od njih da o njima pomno razmišljaju i žive ih u punini, kako bi djelotvorno odgovorili na zahtjevno evangelizacijsko poslanje Crkve putnice u Africi trećeg tisućljeća. U tom važnom tekstu svaki će vjernik pronaći temeljne smjernice koje će Crkvu u Africi, koja je pozvana biti sve više "sol zemlje" i "svjetlo svijeta" (Mt 5, 13-14), voditi i hrabriti na njezinu putu.

Svima sam uputio poziv da budu neumorni graditelji zajedništva, mira i solidarnosti, da bi tako surađivali u ostvarivanju Božjeg nauma spasenja za čovječanstvo. Afrikanci su oduševljeno odgovorili na Papin poziv i na njihovim licima, u njihovoj gorljivoj vjeri, u njihovu uvjerenom prijanjanju uz evanđelje života prepoznao sam još jednom utješne znakove nade za veliki afrički kontinent.

Izravno sam se osvjedočio u te znakove također u susretu s djecom i sa onima koji trpe. U župnoj crkvi Svete Rite, doista sam doživio životnu radost, razdraganost i entuzijazam novih naraštaja koji predstavljaju budućnost Afrike. Razdraganom mnoštvu djece, koja su jedno od mnogih bogatstava toga kontinenta, pokazao sam lik svetog Kizita, ugandskog dječaka koji je ubijen zato što je htio

živjeti po evanđelju te sam ih sve pozvao da svojim vršnjacima svjedoče Isusa. Posjet Foajeu "Mir i radost", kojeg vode Misionarke ljubavi Majke Terezije, priuštio mi je vrlo dirljive trenutke u susretu s napuštenom i bolesnom djecom i omogućio mi vidjeti na konkretan način kako ljubav i solidarnost znaju uprisutniti u slabosti snagu i ljubav Krista uskrslog.

Radost i apostolski žar koje sam susreo među svećenicima, redovnicima, redovnicama, sjemeništarcima i laicima, okupljenim u velikom broju, predstavlja znak sigurne nade za budućnost Crkve u Beninu. Pozivajući sve na istinsku i živu vjeru i kršćanski život kojeg karakterizira vršenje kreposti, potaknuo sam sve da žive svoje poslanje u Crkve s vjernošću učenjima Učiteljstva, u zajedništvu među sobom i s pastirima, pokazujući osobito svećenicima put svetosti, sa sviješću da svećenička služba nije puka društvena zadaća, već je donošenje Boga čovjeku i čovjeka Bogu. Snažni trenutak zajedništva bio je susret s beninskim biskupima, na kojem smo razmišljali o počecima navještaja Evanđelja u njihovoj zemlji od strane misionarâ koji su velikodušno darovali svoj život, katkad na herojski način, kako bi Božja ljubav bila naviještena svima. Biskupima sam uputio poziv da provode u djelo prikladne pastoralne inicijative da bi se u obiteljima, župama, zajednicama i crkvenim pokretima probudilo konstantno ponovno otkrivanje Svetog pisma, kao izvor duhovne obnove i priliku za produbljivanje vjere. Iz tog novog pristupa Božjoj riječi i ponovnog otkrivanja krštenja, vjernici laici će pronaći snagu za svjedočenje svoje vjere u Krista i u njegovo evanđelje u svom svakodnevnom životu. U ovom ključnom trenutku za čitav kontinent, Crkva u Africi, svojim velikodušnim zauzimanjem u službi evanđelja, svojim hrabrim svjedočenjem djelatne solidarnosti, moći će biti protagonist novog doba nade. U Africi sam doživio svježinu onoga "da" životu, svježinu vjerskog osjećaja i nade, promatranje stvarnosti kao zbiljnosti koja je potpuno povezana s Bogom a ne svodi se na pozitivizam koji, u konačnici, gasi nadu. Sve to kazuje da na tome kontinentu postoji zaliha života i vitalnosti za budućnost, na koju mi moramo računati, na koju Crkva može računati.

To je moje putovanje predstavljalo veliki apel Africi, da upravi sve napore prema naviještanju evanđelja onima koji ga još uvijek ne poznaju. Riječ je o novoj zauzetosti za evangelizaciju, na što je svaki krštenik pozvan, promičući pomirenje, pravdu i mir.

Mariji, Majci Crkve i Našoj Gospi Afričkoj, povjeravam sve s kojima sam se imao priliku susresti na tom svom nezaboravnom apostolskom putovanju. Njoj povjeravam Crkvu u Africi. Neka Marijin majčinski zagovor "čije je srce uvijek upravljeno Božjoj volji, usmjeri sva nastojanja oko obraćenja, učvrsti sve inicijative pomirenja i odjelotvori sve napore u prilog mira u svijetu koji gladije i žeđa za pravdom" (*Africae munus*, 175).

Pozdrav hrvatskim hodočasniciima:

Od srca pozdravljam sve hrvatske hodočasnike. S posebnom radošću pozdravljam svećenike i vjernike Grkokatoličke Križevačke Biskupije predvođene njihovim Pastirom Mons. Nikolom Kekićem. Dragi prijatelji, započeli ste u vašoj eparhiji proslavu jubileja, četiristo godina od

sjedinenja s Rimskom Crkvom i uspostave grkokatoličke eparhije u Marči. Ovim hodočašćem na grobove apostola Petra i Pavla zahvaljujete za sve darove koje ste primili. Vaša višestoljetna povezanost s Rimskim Biskupom neka vam pomogne biti graditeljima crkvenoga zajedništva kršćanskog Istoka i Zapada. Dok se pridružujem vašoj zahvali, zazivam nad vas zaštitu Presvete Bogorodice te vas blagoslivljam. Hvaljen Isus i Marija!

© Copyright 2011 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana